

حکمت

صحیفه سجادیه

دعای سی ام

بار خدایا، رفاقت و مصاحبت با فقیران را محبوب من قرار ده، در نشست و برخاست با آنان مرا به صبر نیکو یاری ده و آنچه را از متاع نابودشدنی دنیا از من گرفتی همان را در خزانه های پایداریت برابم ذخیره کن.

برای آموزش فرهنگ صرفه جویی به دیگران چه کارهایی می توانیم انجام دهیم؟

همیاری آبی

داستان کمبود آب و اسراف آن دیگر یک داستان تکراری شده که هر سال تابستان تکرار می شود. امسال اما کرونا همه معادلات را تغییر داده. علاوه بر همه مشکلات پیشین، شست و شوی مداوم دست ها با آب و صابون برای جلوگیری از شیوع بیماری مزید علت شده تا مصرف آب به بالاترین حد ممکن برسد. آمار و اخباری که از هر گوشه ایران می رسد نشان از این دارد که امسال تابستان سختی را در پیش داریم. معمولاً اینجور وقت ها و برای آموزش درست مصرف آب همه به فکر بستن شیر آب هنگام شستن دست و ظرف و استحمام می افتند. کارهای فردی و مفیدی که می تواند واقعا تاثیرگذار باشد، اما این روش های فردی زمانی تاثیرگذار است که همه افراد جامعه یا بخش قابل توجهی از آنها این شیوه را در پیش بگیرند. وضعیت مصرف آب در ایران در چند سال گذشته چیزی خلاف این را ثابت می کند. بنابراین علاوه بر صرفه جویی و وظیفه دیگری هم بر دوش ماست: آموزش فرهنگ صرفه جویی به اطرافیان. برای این کار راه های مختلفی وجود دارد. چهار مورد از این راه ها در ادامه آمده که بسته به شرایط زندگی می توان آنها را تعمیم و گسترش داد.

مینانوری

خبرنگار

افزایش آگاهی

آگاهی، آگاهی و باز هم آگاهی. هرچقدر که بیشتر درباره این موضوع بدانید، بیشتر می توانید تاثیرگذار باشید. صرفه جویی در مصرف آب فقط بستن شیر آب نیست. بخش قابل توجهی از آب در جاهایی هدر می رود که ممکن است به ذهن شما یا بقیه افراد صرفه جو نرسد. مفهوم آب پنهان و آب نهفته درباره همین ماجراست. مجموع حجم آبی را که در مراحل گوناگون تهیه، تولید و ارائه یک «محصول» به شکل مستقیم یا غیر مستقیم استفاده می شود، آب پنهان می گویند. حالا یک با دیگر دور و برتان را نگاه کنید. فارغ از آب شرب مصرفی روزانه، برای لباسی که می خرید، غذایی که می خورید، خدماتی که دریافت می کنید یا انرژی هایی که در خانه از آن بهره مند می شوید هم مقداری آب هدر رفته است. بنابراین برای صرفه جویی در مصرف آب باید به مصرف گرا بودن هم توجه کرد و برایش برنامه داشت. مطالعه جدی درباره این موضوع هم اطلاعات خودتان را بالا می برد و هم باعث می شود موقع صحبت کردن با بقیه به بحث مسلط باشید و راحت تر اثرگذار شوید.

تذکر دادن به دیگران

سعدی برای همین وقت ها گفته که «به عمل کار برآید به سخندانی نیست» گام اول برای قانع کردن دیگران این است که خودتان هم در زمینه ای که حرف می زنید، عمل کنید. یعنی جوری نباشد که به طرف بگویید شیر آب را ببند در حالی که همان روز خودتان ماشین تان را جلوی در شسته اید.

اخلاق و ادب حکم می کند که با روی گشاده و اخلاق خوب و در خلوت درباره این ماجرا با کسی که زیاد آب را اسراف می کند حرف بزنید. بالحن دستوری صحبت نکنید و در نقش دانای کل ظاهر نشوید. خیلی دوستانه سر صحبت را باز کنید و هشدار بدهید. گاهی بعضی ها را می شود با حرف زدن قانع کرد. اما خیلی وقت ها هم این روش جواب نمی دهد و افراد به دلایل مختلفی مثل راحت طلبی یا ساده انگاری ماجرای خیال آن می شوند. اگر یکی دو بار چنین شرایطی را تجربه کرده باشید احتمالاً از طرف مقابلتان جمله هایی مثل «مگه ندیدی که امسال چقدر باران آمد» یا «حالا با این دو قطره آب که اتفاقی نمی افتد» را شنیده باشید. اینجور وقت ها اگر دستتان پر باشد و مطالعه کافی داشته باشید می توانید مستند و با عدد و رقم صحبت کنید. یک راه موثر دیگر برای گسترش فرهنگ صرفه جویی، روی آوردن به فضای مجازی است. از ظرفیت شبکه های اجتماعی استفاده کنید و در آن مطالب و موضوعات مستند که صحت علمی آنها اثبات شده است را به اشتراک بگذارید. اینفوگرافی هایی که درباره صرفه جویی آب تولید شده، هشدارهایی که مسؤولان درباره این ماجرا می دهند و فیلم های مستندی که در این زمینه ساخته شده می تواند تلنگر خوبی برای افراد باشد.

آموزش به کودکان

تجربه نشان داده یکی از مفیدترین کارهایی که می تواند تاثیری دائمی داشته باشد، آموزش فرهنگ صرفه جویی به کودکان است. تا به حال نهادها و سازمان های مختلفی سراغ کودکان رفتند و در پروژه هایی مثل همیار پلیس کودکان را هم وارد اجرا کردند. بچه ها از این که جدی گرفته شوند استقبال می کنند و احتمالاً بهترین یاران شما در این زمینه خواهند بود. از طرف دیگر این کار می تواند آینده ایران را هم بسازد. بچه ها همان چیزی که ببیند را یاد می گیرند بنابراین به عنوان والدین و همراهان کودک باید از خودتان شروع کنید و کودک ببیند که شما در کارهای روزانه چقدر به اسراف آب حساس هستید. در کنار این می توانید با زبان بچه ها ماجرا را برایشان شرح بدهید و با بازی و شعر و داستان فرهنگ صرفه جویی را در کودکان نهادینه کنید.

شرکت در پویش ها

یک دست صدا ندارد. گاهی شروع چنین کارهایی و ادامه دادنشان به شکل فردی به خاطر اثرگذاری محدودش بعد از مدتی آدم را دلسرد می کند. افرادی که مثل خودتان این دغدغه را دارند پیدا کنید و یک پروژه کوچک جمعی را با کمک هم جلو ببرید. مهم نیست که در کجا زندگی می کنید و چه شغلی دارید. اگر ساکن یک شهر کوچک هم هستید می توانید با کمک فامیل و همسایه یک برنامه ساده را شروع کنید و کم کم آن را گسترش دهید. برای شروع هدف هایتان را بزرگ انتخاب نکنید تا خسته نشوید. برنامه هایی مثل خواندن کتاب داستان هایی در این زمینه برای بچه ها، تعمیر شیرهای آب سرویس بهداشتی مساجد شهر و کارهایی مثل اینها می تواند برای شروع خوب باشد. اگر این کار برایتان سخت است می توانید به سازمان های مردم نهاد و گروه هایی که با چنین هدفی تشکیل شده اند بپیوندید و در برنامه هایشان مشارکت کنید. حس خوب کار جمعی و انرژی که از دوستان جدیدتان می گیرد باعث می شود انگیزه تان برای این کار بیشتر شده و خستگی های کار کمتر روحیه تان را ضعیف کند.

